

Oasemoment 'De woestijn opzoeken' Emmaüsparochie - donderdag 23 februari 2023

Inleiding

De woestijn is òf een plaats
van wanhoop en dood en verder niets,
òf een plaats van wanhoop en dood,
waar Christus ons tegemoet treedt
en ons wijst op het woord dat geschreven staat.

(Jörg Zink, *Het nieuwe Woord. Hoe wij kunnen bidden*)

Korte stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Matteüs.

Nadat Jezus door Johannes gedoopt werd
trok Hij naar de woestijn.
Daar bleef Hij veertig dagen zonder te eten.
Jezus dacht na en bad.
Hij vroeg aan God:
'Wat wil Jij dat ik doe?'
Na veertig dagen kreeg Jezus honger.
Overal zag Hij grote en kleine stenen.
Hij dacht:
'Als Ik nu eens tot deze stenen zeg
dat ze broden moeten worden...'
Maar dan bedacht Jezus zich
en zei bij zichzelf:
'Waarom zou Ik dat doen?
Een mens leeft niet van brood alleen.'
Dan kwam Jezus op het dak van de tempel.
Hij dacht:
'Als Ik zo belangrijk ben voor God,
dan kan Ik rustig naar beneden springen.
God zal er dan wel voor zorgen
dat Ik mijn voeten niet breek.'
Maar dan bedacht Hij zich
en zei bij zichzelf:
'Waarom zou ik dat doen?
Zoiets moet Ik toch niet aan God vragen.'
Dan kwam Jezus op een hoge berg.
Van daaruit zag Hij heel veel.
Hij dacht:
'Als alles wat Ik zie

nu eens van Mij zou zijn, dan...'
Maar dan bedacht Jezus zich
en zei bij zichzelf:
'Waarom zou Ik dat willen?
Alleen wat God wil is belangrijk.'
Dan ging Jezus weg uit de woestijn
en zei tot de mensen:
'Het rijk van God is nu heel dichtbij.
Begin anders te leven!'

(Matteüs 4, 1-11 - bewerking *Dichter bij de tijd* van C. Leterme)

Stilte

Bezinning

Soms gaat de weg
doorheen leegte en woestijn.
Je zegt: ik kan niet meer ...
- ontmoedigd, moe, eenzaam -
ik ben van God en mens verlaten.

Maar je weet
- heel diep in je -
dat leegte en woestijn
niet dienen om in te wonen
maar om er doorheen te trekken.
Het is tussentijd,
doortochtland
naar wat de mens beloofd is ...
Je weet niet hoelang de weg is
die een mens moet gaan.
Maar je weet wel:
als je vertrouwwol opstaat
en verder gaat
dan kómt gaandeweg
het land, het huis om in te wonen
dichterbij...

Gelukkig ben je als je niet heel alleen
doorheen woestijnen moet.

(Ward Bruyninckx)

Stilte

Bezinning

Elke mens wordt nu en dan
naar de woestijn gedreven.
Een plek waar alles ontbreekt
wat overbodig is.
Soms is de woestijn een cel,
soms een ziekbed,
een ruzie of een zonde.
Maar altijd is de woestijn
een innerlijk gevecht

om als mens te overleven.
Eens kwam de Zoon der mensen
uit de woestijn,
getekend door strijd en door ontbering.
Hij ging zo vastberaden:
zijn spoor is nu nog zichtbaar
in het mulle zand van de geschiedenis.
Hij sprak een woord:
'De tijd is gekomen,
word een ander mens.
Geloof in 't blijde nieuws
dat God u heeft gezegend.'
We hebben Hem verstaan
en misverstaan,
beluisterd en dan weer afgewezen.
We hebben Hem
de eeuwen door,
gekruisigd en aanbeden.
Weer worden mensen
naar de woestijn gedreven...

(Bezinnen op de vastenzondagen, op wij-stenen.be)

Muziek

Bezinning

40 dagen en 40 nachten verbleef hij in de woestijn.
Wij zouden het nimmer overleven van honger en schrik,
van heimwee en gemis.
We zijn verwend, verslaafd aan zoveel kleine dingen,
gewend aan al het comfort
dat ons verzadigt en verdooft.
Wij leven in die andere woestijn
vol mensen die elkaar niet meer vertrouwen,
in een uitgestrekte wildernis
van leugens en verwongen waarheden.
Een woestijn waarin elke spontaneïteit
op voorhand moet verdorren
en elke goedheid wordt verdacht gemaakt.
Zou God het hier veertig dagen uithouden?

Mocht elke christen weer oase zijn:
een plekje leven in de dorre vlakte,
een open glimlach en een eerlijk woord,
een stuk geluk ondanks het eigen lijden,
een kleine plek oase waar iedereen,
verdoold, gekwetst, ten einde raad,
terecht kan en zich veilig weet.
veertig dagen oase zijn
in een woestijn vol mensen.

(www.kuleuven.be/thomas/pastoraal/vieringen/)

Korte stilte

Lied

Zingen we samen het Ankerlied.

1. Breng ons daar waar men- sen le- ven, wach- tend op een woord van hoop.
 2. Breng ons daar waar men- sen wo- nen, geef hen bij el- kaar een thuis
 3. Breng ons waar de mens ver- ge- ten, uit- ge- slo- ten, zon- der recht,
 4. Breng ons daar waar in de stil- te, brood ge- bro- ken wordt, ge- deeld,

1. Doe ons de- len, doe ons ge- ven, in uw Geest zijn wij ge- doopt.
 2. waar ze lief- de mo- gen to- nen, sa- men de- len last en kruis.
 3. waar zijn kreet niet wordt ge- we- ten, vre- de niet wordt aan- ge- zegd.
 4. waar uw Geest door- heen de kil- te breekt en zalft en har- ten heelt.

R. Laat uw Naam ons le- ven wor- den, ro- de draad in ons be- staan,

an - ker- vast, van- daag en mor- gen, kracht en moed om door te gaan.

(t. & m. Carlos Desoete)

Korte stilte

Bezinning

'Woestijnervaring' is een beeld
dat soms gebruikt wordt voor de situatie
waarin iemand terechtkomt
als hij de draad van zijn leven kwijt is
en elk houvast heeft verloren.
Een leegte zonder uitzicht.
Maar het kan ook een beeld zijn
voor de eenzaamheid die je bewust opzoekt.
Je zondert je af,
weg alle beslommeringen
en alleen bezig zijn met jezelf
en met de zin van je leven.
De vastentijd kan voor ons een heilzame tijd worden
als we er een woestijntijd van maken.
We moeten niet ver weg gaan
om in de woestijn te komen.
We komen er vanzelf in
als we af en toe onze wereld rondom ons,
en alles wat ons omringt, eens leeg maken;
als we alle bijkomstigheden wegruimen
en ons welbewust bezighouden
met de dingen die werkelijk boeiend zijn..

(Jan Van Noten)

Stilte

Bezinning

Hij heeft de woestijn opgezocht
en haar stilte beluisterd met zijn hart.
Toen Hij wist wie hem bezielde,
is hij teruggekeerd naar de wereld.

Hij sprak dan andere woorden, elke avond,
aan een andere stadspoort.
En nu roept hij tot ons,
om met Hem weer de woestijn in te gaan.

De woestijn kan hard en deugddoend zijn,
ook de woestijn die wij onszelf maken,
op je kamer, of ergens onder een boom in het bos,...
De woestijn met oasen van gebed.
De woestijn vanwaar je terugkeert met een andere kijk
op die verdraaide wereld...

In haar eenzaamheid zullen wij misschien
de mensen rondom ons heel anders zien,
en ontdekken wat onze echte noden zijn...

(naar www.kuleuven.be/thomas/pastoraal/vieringen/)

Muziek

Bezinning

Ik heb de stilte aangetikt,
ik vroeg haar met weinig woorden
of ik binnen rusten mocht,
want ik was moe van het lawaai van alledag.
En de stilte liet me toe.
Ik heb de stilte mogen horen
toen ik daar zat te rusten in een tuin van zand,
in de woestijn van God.
Want ik was zo moe van het lawaai van alledag,
van het jachtige verkeer, de snelle tred,
van de chaos, van de herrie, van de haast.
Maar dat alles is voorbijgegaan,
en in de stilte heb ik Gods stem beluisterd.
Het is een wonder van de schepping...

... en uit die Goddelijke stilte ben ik verkwikt teruggekeerd...

(naar www.kuleuven.be/thomas/pastoraal/vieringen/)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Negen jaar lang woonde Charles de Foucauld in totale eenzaamheid
in zijn kluisenaarshut in het Algerijnse Tamanrasset.
Elke dag bad hij daar hetzelfde korte gebed van overgave,
misschien het mooiste gebed ooit
dat ontsprongen is uit de woestijnervaring.
Laten we het nu samen bidden.

(samen)

Vader,
Ik verlaat mij op U,
doe met mij wat U goed vindt.

Wat U ook met mij doen wilt,
ik dank U.

Tot alles ben ik bereid,
alles aanvaard ik,
als Uw wil maar geschiede in mij
en in al uw schepselen.
Niets anders verlang ik, mijn God.

Ik leg mijn leven in uw handen,
ik geef mij aan U, mijn God,
met heel de liefde van mijn hart,
omdat ik u bemin;

omdat het voor mij
een noodzaak van liefde is mij te geven,
mij zonder voorbehoud op U te verlaten,
met een oneindig vertrouwen.

Want U bent mijn Vader.

(Charles de Foucauld)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat je vanavond bij ons wou zijn,
en het mee met ons stil wou maken in je hart.

Het volgend Oasemoment
is over vier weken, op donderdag 23 maart.
We hebben het dan
over het evangelie van de volgende zondag,
de vijfde zondag van de vasten.
Jezus wordt dan naar Betanië geroepen.
Daar zal Hij de al vier dagen begraven Lazarus
weer tot leven wekken.

Maar zover zijn we lang nog niet.
Eerst moeten we onze kleine woestijntijd
van de vasten nog door.
Moge Jezus, die zelf ook de woestijn introk
om zijn demonen onder ogen te zien,
ons vergezellen op onze tocht van veertig dagen.

Moge goddelijke kracht onze rug sterken
opdat we rechtop kunnen staan waar men ons buigen wil.
Moge goddelijke zachtheid onze schouders beschermen,
dat de lasten die we dragen ons niet terneerdrukken.
Moge goddelijke wijsheid onze hals bewegen,
zodat we ons hoofd vrij kunnen opheffen
en het daarheen kunnen richten
waar onze aandacht nodig is.
Moge de goddelijke zegen met ons zijn

+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

(onder meer naar theobaldusparochie.nl)